

afholdtes paa Pladsen umiddelbart ved Siden af et Festsmaaltid, hvor, saaledes som det blev refereret dengang baade i Venstre- og Høirebladene — Tallet spiller iøvrigt ingen Rolle i denne Forbindelse — der var 400 tilstede. (En Stemme: 300) Det bliver sagt, at der kun var 300 tilstede; men jeg siger, at baade i Høire- og Venstrebladene blev Tallet refereret saaledes, som jeg har sagt det, og det er jo iøvrigt i denne Forbindelse — det maa ærede Medlemmer erkjende — fuldstændig ligegyldigt, om der var 300 eller 400. Ved dette Festsmaaltid blev det vedtaget — ikke paa Forslag af mig — at der skulde sendes et Telegram til Hans Majestæt Kongen som Udtryk for den Stemning, der havde gjort sig gjældende paa Mødet. Telegrammet blev ikke vedtaget i forma, det blev ikke forelagt, men det blev overdraget til min ærede Kollega, Overlærer Reinhard, som præsiderede ved Bordet, i Forbindelse med mig, som havde været Dirigent ved Mødet, at affatte Telegrammet, og vi affattede da Telegrammet, som det er refereret af det ærede Medlem (Afbrydelse af Buss). Vent nu lidt, naar det er saa vigtigt, at jeg giver denne Forklaring, saa lad mig have No dertil. Disse 400, som altsaa sad inde i Spisestellet, medens de Dvrigte, som sædvanligt, af Mangel paa Plads stode udenfor, ansaa sig for berettigede til at give denne Stemning Udtryk paa de Dvriges Vegne (Afbrydelse). Jeg siger, mine Herrer, at det er Sammenhængen. Man ansaa sig berettiget til at tale i Tusinders Navn, og jeg er overbevist om, at der endnu ikke er en af de Tusinder af Høiremænd, som havde været tilstede, som har været misfornøjet med, hvad der er udtalt paa deres Vegne, eller har foretaget Noget som helst for at desavouere de 400 eller min ærede Ven og mig. I det Hele tillader jeg mig at sige om denne Sag, at jeg ikke skjønner, at den i noget Tilfælde, selv om den ikke i og for sig var saa overordentlig ubetydelig, kan vedkomme Andre end den høie Modtager af Telegrammet og dem, paa hvis Vegne det var affattet (Afbrydelse). . . . Ja, jeg kan ikke indse det, og det er nu min Opfattelse; Enhver har Lov til at kritisere den, hvis han vil, men jeg kan ikke indse Andet. Saa skal jeg tillige erklære paa egne og Kollegers Vegne, at hvis det skulde tænkes, hvad jeg aldeles ikke nærer nogen Frygt for, at den høie Modtager af Telegrammet skulde have optaget eller efter denne Forhandling skulde ville optage Telegrammet unaadigt, eller hvis en eneste Høiremand, som har været tilstede paa Mødet i Hillerød, vilde komme og desavouere de

400 og mig, skal jeg være villig til at fremlægge en Adresse af det Indhold, Telegrammet har, med Opfordring til de Høiremænd, der have været tilstede paa Høiremødet, om saa hurtigt som muligt at underskrive den, og saa skal jeg føre det bedste Bevis for, at de Tusinder af Høiremænd, som have været tilstede der paa Mødet, selv om de ikke have været indenfor i Spisestellet, fuldstændig have tiltraadt, hvad vi have sagt paa deres Vegne. Det fremkommer mig, at dette er en korrekt Opfattelse af Sagen. Hermed har jeg altsaa givet denne Forklaring af Sagen. Hvorvidt de Herrer ere tilfredse eller ei, er mig mindre væsentligt. (Afbrydelse af Buss.) Ja, De har jo endelig villet have det. Jeg siger kun, det er mig mindre væsentligt, men det vil jeg altid kunne faae Leilighed til at komme ind paa. Overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) skal jeg endnu sige dette, at jeg overhovedet tror, at han ikke behøver at søle sig betyngt over de Udtalelser, der fremkomme fra mig og mine Venner, og som maatte være rettede til Hs. Maj. Kongen. Jeg tror, han kan være ganske rolig; der vil fra den Side kun fremkomme fuldstændig forsvarlige og loyale Udtalelser. Jeg tror derimod, at det er en langt større Opgave for det ærede Medlem, om han vilde lægge særlig Vind paa, at der paa de Møder, hvor han er tilstede med sine Venner, ikke fremkommer nogen Tilfældigvis i Ord eller Gjerning, som stemmer mindre godt med den Ærbødighed, som skyldes Kongens saavel personlige som statsmæssige Rettigheder, end den, som er fremkommen fra mig og mine Venner.

Da jeg nu engang har været nødt til at tage Ordet angaaende det politiske Møde i Hillerød, skal jeg gjøre nogle ganske korte Bemærkninger, som jeg altsaa anser mig berettiget til, da jeg havde den Ære at være Dirigent for dette Møde. Jeg skal ikke komme med nogensomhelst Gjentagelse; jeg slutter mig fuldstændig til de ærede Medlemmer for Frederiksberg Amt, som have nedlagt Protest mod den Opfattelse af Mødet, som er gjort gjældende fra anden Side. Jeg har kun et Par enkelte Punkter, som jeg mener særlig vedrører mig efter den Stilling, jeg havde derne. Den hele Sag har jo herinde faaet et noget andet Udseende, end man hidtil havde tænkt sig. Efter at det er blevet anerkjendt, at det var det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) og andre fremragende Venstreledere, som havde lagt Planen for Venstres Deltagelse i dette Møde, og efter at det endvidere er blevet saa stærkt fremhævet, at det ærede Medlem kun har været tilstede for at